

Vattenstämpelns hemlighet - Hallelujarna

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-01-17
Senast uppdaterad 2009-01-26

Hallelujarna

Vi är döpta in i Kristus.

Meningen med dopet är att vi skulle leva ett rikt liv. En del människor menar sig ha hittat detta. Men runt omkring dem får många det svårt. De känner sig misslyckade, föraktade, ja t.o.m. trampade på. Hallelujarna kan ha fastnat

på fel sida om tronen.

Det är som om de tar ett skutt från korset över hela kraftfältet och sätter sig ovanför Jesus på tronen. "Jag är frälst. Jag behöver korset mer. Jesus är min Herre". Man sjunger och jublar och hallelujar och duschar i strömmar av levande vatten. Men vad har egentligen hänt? Från den fina utsiktspunkten ovanför tronen ser man ned på människor.

Om fördömelse var synden på fel sida om korset så är förakt synden på fel sida om tronen. Jag klassar ut dem som inte är så fromma, andefyllda eller karismatiska som jag. Föraktet smyger sig in och jag får dem att känna sig dumma. Jag kommer ovanifrån. Jag föraktar kanske andra kristna. Föraktar den gamla församlingen, föraktar prästen som inte är andedöpt eller kanto som inte vet vad lovsång är eller kyrkfolket som bara suckar och gnäller. Jag kan ha rätt i allt vad jag säger, men det blir fel ändå.

Det är lätt att glömma att jag fortfarande behöver korset. Ty om jag tar emot kraften från Jesus på tronen men inte är jordad vid korset ger jag faktiskt elektriska stötar till människor. Jesus säger om sådana människor: Jag känner er inte (Matt 7:22-23). Allt kan se rätt ut, men vara fel ändå.

Vi är döpta in i Kristus. Där skall vi leva. Jag behöver dagligen lägga ned mitt liv vid korset och erkänna mitt förakt och bekänna min synd där. Jag behöver dagligen gå till tronen för att fyllas på av livet från Jesus. Där blir jag en verklig elitkristen - e' liten kristen som behöver Kristus.

I dopet har vi dött med Kristus, blivit begravda med honom och uppstått med honom (Kol 2:11-12, 3:1-4). Redan nu kan vi hitta himlen på jorden. Vi är frälsta. Undrens tid är ej förbi. Det finns mer att få. Men vi är ännu inte färdiga. Vi är på väg. Varje dag behöver vi döda det jordiska hos oss: otukt, orenhet, lidelser och onda lustar och själviskheten, detta avgudereri (Kol 3:5). Vi får säga NEJ till vårt stora, krävande, duktiga, själviska jag och säga JA till att leva Jesu liv.

Vi vandrar varje dag mellan korset och tronen. Där släpper fördömmelsen sitt grepp och föraktet både för mig själv och andra förlo sin makt. Vi går med Jesus, vår frälsare och vår Herre, och förundras över hur rikt livet med honom är. Vi ser med hans ögon. Känner med hans smärta. Lyssnar in hans möjligheter.

Till eftertanke

Redan nu - ännu icke.

Lyssna inåt

Till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade(Rom 8:23-24).

Bed

Herre Jesus Kristus, tack för att du hjälper mig upptäcka det rika livet

mellan korset och tronen. Där får jag redan nu både sucka ut min nöd till dig
och ropa ut mitt halleluja till dig.